

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. IV. Doctrina Janseniana calumnijs Gallorum consona à S. Prospero
refutata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

niatores doctrinæ in Gallia intelligere visi sunt, quasi doceret: *Quod ab his qui non sunt prædestinati ad vitam, non auferat percepta baptismi gratia originale peccatum.*

*S. Prosper
in Sentent.
sent. 2.*

S E C T I O I V.

*Doctrina Ianseniana calumniis Gallo-
rum contra S. Augustini doctrinam
consona, à S. Prospero refutata*

*Objectio
Gall. 3.*

GAllorum calumniâ est: *Quod non prædestinati ad vitam, etiamsi fuerint in Christo per baptismum generati, & pie justèque vixerint, nihil eis profit, sed tamdiu reseruentur, donec ruant, & pereant: nec ante eos ex hac vita quam hoc eis contingat auferri.*

Iansenius.

Iansenij vox est: *Quamvis verum sit in multis culpam originalem Christi baptismate delèri, culpamque semel dimissam non iterum reviviscere, nec propter illam immediatè posse eos regni cælestis hæreditate excludi; tamen propter illam culpam voluisse Deum, finaliter in perditione relinquere.*

*Resp. ad
Gal. obj. 3.*

Utroque Prosper refellit: *Non ex eo necessitatem pereundi habuerunt, quia prædestinati non sunt: Sed ideò prædestinati non sunt, quia tales futuri ex voluntaria prævaricatione præsciti sunt. Quod autem non illos ex eo tempore, Quo in recta fide & bonis moribus erant, abstulit: ad occulta ejus judicia, quæ tamen numquam sunt iniusta, referendum est. . . cum itaque non peccatum sit diu vivere, sed malè vivere: quod etiam in paucorum annorum ætate fieri potest. Igitur sicut bona opera ad inspiratorem eorum Deum, ita mala ad eos sunt referenda, qui peccant.*
Deinde

DE PROPOSITIONE I. 163

Deinde verba subnectit quibus eorum fauces premat & opprimat: **NON ENIM RELICTI SUNT A DEO, ut relinquerent DEUM: Sed reliquerunt ET RELICTI SUNT: Et ex bono in malum propria voluntate mutati sunt.** Atque ab hoc licet fuerint justificati, ab eo tamen, qui illos tales præscivit, non sunt prædestinati.

Gallorum calumnia est, quod per potentiam Deus homines ad peccata compellat. Deprompta est ex libris contra Julianum signanter quinto, ubi docet quosdam ob præcedentia peccata per Dei potentiam tradi desideris suis. Illud autem tradi, ut exponit Augustinus, est desertum à Deo cedere desideris, consentire, vinciti, capi, trahi possideri.

Gall. object.
11.

Aug. l. 5.
cont. Jul. c. 3.
& 4.

Jansenij autem vox est: Ex reliquiis illius peccati (originalis remissi) fieri, ut in statum perditionis iterum cadat, in eoque maneat, & moriatur.

Utrosque Prosper refellit: Cum aliquos à Deo aut tradi desideris suis, aut **OB DURATOS LEGIMUS aut RELICTOS, MAGNIS PECCATIS SUIS hoc ipsos meruisse profitemur: quia talia eorum crimina præcesserunt, ut ipsi sibi pœnas debuerint, quæ eis etiam supplicium verterent in reatum.** Atque ita nec de judicio Dei querimus, quo **DESERIT MERITOS desereri: & misericordie ejus gratias agimus, quâ liberat non meritos liberari.**

Resp. ad obj.
Gal. 11.

Gallorum calumnia est, quod quibusdam vocatis, & piè justèque viventibus obedientia subtrahatur, ut obedire desistant.

Objeccio 12.

Jansenij doctrina est: justis conantibus & volentibus juxta præsentis quas habent vires aliqua Dei præcepta sunt impossibilia, deest quoque gratia, quâ possibilia fiant.

S. Prosper utrosque revincit: Si Deus hominem sibi obedientem à pietate deturbat, & benè

currentem cadere facit: ergo bonis mala retribuit, & injuste punit, quod ut fiat impellit. Quid tam perversum quid tam insanum dici aut cogitari potest? Sed in talem sensum trahuntur, qui putant in omnibus esse præscientiam Dei quod & voluntatem. Cum voluntas ejus nunquam velit nisi bona, præscientia autem & bona noscit & mala. Dein ad causam nostram descendit: VIRES ITAQUE obedientia non ideo cuiquam subtrahit, quia eum non prædestinavit, sed quia recessurum ab ipsa obedientia esse prævidit, ideo eum non prædestinavit.

Sentent. 7.

Gallorum calumnia est: Quod Deus quibusdam filiis suis, quos regeneravit in Christo, quibus fidem, spem, dilectionem dedit, ob hoc perseverantiam non dederit, quia à massa perditionis præscientiâ Dei & prædestinatione non sunt discreti.

Jansenij vox sonat: Palam vides ipsam quoque derelictionem, seu desertionem, quâ Deus non miseretur, nec gratiam tribuit, quâ peccata caveantur, esse effectum reprobantis Dei.

S. Prosper utrosque refellit: Si hoc vult firmare, quod Deus hujusmodi homines in bonis, quæ donaverat, noluit permanere, & ipsa eis causa aversionis extiterit, contra justitiam Dei sentit. Quamvis enim omnipotentia Dei potuerit vires standi præbere lapsuris; Gratia tamen ejus non prius eos deseruit, quam ab eis desereretur. Et quia hoc ipsos voluntariâ facturos defectione prævidet, ideo in prædestinationis electione illos non habuit.

Sentent. 11.

Similiter respondet ad sententiam duodecimam, & ad sententiam undecimam. De his qui à Deo deseruntur ait: Relinqui à Deo ac sibi ac deceptoribus suis tradi propter præcedentia peccata meruerunt, ut eis peccatum sit ipsa etiam pœna peccati.

De

DE PROPOSITIONE I. 165

De Justificato autem homine ita loquitur :
Justificatus itaque homo idest, ex impio pius factus, nullo precedente bono merito accipit donum quo medio acquirat & meritum : ut quod in illo inchoatum est per gratiam Christi, etiam per industriam liberi augeatur arbitrii, numquam remoto adiutorio Dei, sine quo nec proficere, nec permanere in bono quisquam potest.

ad c. 6. Gall.

Ad objectionem, ut in sententia, respondet :
Quia illos ruituros propria ipsorum voluntate praescivit : & ob hoc à filiis perditionis nullà predestinatione discrevit. Nec tamen calumniandum Deo quare istis non dederit, quod aliis dedit.

Vincentina calumnia est : *Quòd hac sit voluntas Dei, ut magna Christianorum pars salva esse nec velit nec possit.*

Objectio Vinc.
Octava.

Janseniana doctrina est : ob-noxam originalem etiam deletam, voluit Deus hominem, omni beneficio liberationis privare, ac finaliter in perditione relinquere, ita ut vel salvari nolit, aut si velit, non ita velit ut possit, & si non possit, nec orare valeat ut possit.

S. Prosper utrumque refutat dicens : *Dei voluntas est, ut in bona voluntate maneat, qui & priusquam deseratur neminem deserit, & multos desertores saepe convertit.*

Vincentina rursus objectio est : *Omnes fideles & sancti qui ad aeternam mortem predestinati sunt, quando ad vomitum suum relabuntur, vitio quidem suo hoc facere videntur : sed ipsius vitii causa est divina predestinatio quæ illis latenter subtrahit bonas voluntates. Similis est decima quarta.*

Objectio
Vincens. 13.

Jansenii vox est : *desertio effectus est reprobantis Dei.*

S. Prosper primò respondet ad objectionem duodecimam : *Et quia praesciti sunt casuri, non sunt predestinati. Essent autem predestinati si es-*

ad object. 12.

166. LIBER PRIMUS

sent reversuri, & in sanctitate ac veritate mansuri. Ac per hoc prædestinatio Deus multis est causa standi, nemini est causa labendi.

Respondet secundo: et si ex æternâ scientiâ præcognitum habet, quid uniuscujusque immeritis retributurus sit, nemini tamen per hoc quod falli non potest aut necessitatem, aut voluntatem intulit delinquendi.

Respondet tertio: Si autem ab his receditur, & ad vitia atque peccata transitur, nihil ibi Deus mala tentationis immittit, & recessurum non deserit antequam deserat, & facit plerumque, ne deserat, aut etiam si discesserit, ut redeat. Cur autem illum retineat, illum non retineat; nec possibile est comprehendere, nec licitum vestigare; cum scire sufficiat, & ab illo esse quod statur, & non ab illo esse quod ruitur.

SECTIONO V.

Solvuntur argumenta ex S. Augustino deducta.

De Corp. & Grat. c. 8.

Primo obijci potest illud Augustini: Mirandum est quidem, multumque mirandum, quod filiis suis Deus quibusdam quos regeneravit in Christo, quibus fidem, spem, dilectionem dedit, non dat perseverantiam; cum filiis alienis scelera tanta dimittat, atque impertitâ gratiâ suâ, faciat filios suos. Quis non hoc vehementissimè stupeat? tandem concludit: cur aliis detur, aliis non detur, sine murmure adversus Deum dignentur ignorare nobiscum.

S. Prosper ad object. Gall. 7. ad sent. 7.

Similiter S. Prosper: Constatendum est, & misericorditer eum dedisse quod Dedit, & justè non dedisse quod non dedit. Aliter respondet ad sententiam septimam: Quamvis enim omnipotentia Dei

po.